

[Steen.]

om, at de Love, som bliver Resultatet af Rigsdagens Arbejde, virkelig er Udtryk for, hvad det er Lovgivningsmagten her træffer Bestemmelse om. Naar jeg anlægger det Synspunkt overfor den Lov, som der her foreligger Forslag om at opheve, maa jeg sige, at den falder uhjælpelig igennem, og det kan have sin Forklaring i og der kan med Rette til Undskyldning herfor fremføres, hvilket jo ogsaa i nogen Grad er sket fra Ordføreren for Venstrepartiet, det ærede Medlem Hr. Slebsagers Side, at man her lovgiver paa et overordentlig vanskeligt Lovgivningsomraade.

Men Erkendelsen af dette burde have ført med sig for det Partis Vedkommende, paa hvis Vegne det ærede Medlem talte, at man ved hele Tilrettelæggelsen af denne Lovgivning havde taget Hensyn til disse Vanskeligheder. Det har jeg, der har overværet Debatterne om denne Sag i og udenfor denne Sal gennem en Aarrække, aldrig haft noget Indtryk af, og Resultatet af denne Forsømmelse er heller ikke udeblevet i den Lov, vi nu her behandler, og som efter min Opfattelse er en overordentlig slet Lov, som mere end noget andet er egnet til at skabe Forvirring og til at fremkalde en Række Misforstaaelser, og paa saadanne har det heller ikke manglet.

Jeg finder Beviset herfor i de Domme, der er faldet, og som er af den Karakter, at de er bragt frem til Offentligheden. Nu er det saa heldigt, at saa vidt jeg ved, er der saa mange af dem, at der lige kunde blive en til hver af Ordførerne; da det ærede Medlem Hr. Slebsager ikke følte sig fristet af nogen af dem, blev der altsaa to til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, men der er altsaa en tilbage til mig, og den skal jeg sige et Par Ord om.

Det ærede Medlem Hr. Slebsager burde have taget sig af den, for det er egentlig hans, det er den om Smedene. Ærede Medlemmer, der gennem Aarene i denne Sal har fulgt Lovgivningen paa dette Omraade, vil vide, at et Antal af Venstredeltagere i de aarlige Finanslovdebatter, varierende fra 1 til 20, har beskæftiget sig med Landsbysmedenes utaalelige Arbejdsvilkår og fremført dette som Begrundelse for, at en Lovgivning af den Karakter, som det her drejer sig om, var nødvendig.

Vi mindes alle, hvorledes den Smed, der ikke vilde holde Prisaftalerne, efter de Skildringer, der her blev fremført, som ganske vist et Venstremedlem, der har Tilknnytning til og Forstaaelse af de Forhold, aldrig har villet indrømme Rigtigheden af,

blev forfulgt af Smedemesterforeningen og boykottet paa alle Maader. Nu var der saadan en brav Smed i Vestjylland, netop fra den Egn, som vi skylder saa meget, bl. a. Tak for, at vi har det ærede Medlem Hr. Slebsager iblandt os, og denne Smed følte sig behandlet netop saa urimeligt, som han med Tilfredshed havde hørt det skildret i og udenfor Rigsdagen af Venstres Talere, og det vilde han ikke finde sig i længere. Med Loven i Haand gik han saa til Domstolene; men ak, Resultatet blev ifølge Dagspressen, hvis Meddelelsers Rigtighed er Forudsætningen for mine Udtalelser, at der faldt en Dom ved Vestre Landsret, ved hvilken Ribe Amts Smedemesterforening blev pure frikendt og Sagsomkostningerne paalagt det offentlige.

Jeg skal ikke paa nogen Maade blande mig i Domstoles Afgørelser eller Domstoles Motiveringer, men jeg vilde slet ikke finde urimeligt, om Motiveringen for at lade det offentlige betale Sagsomkostningerne var den, at naar Folkets Repræsentanter har skabt den Art Forestillinger paa Grundlag af nogle Lovgivningsparagraffer, og dette afføder formaalsløse Processer som den, her er rejst, er det ikke mere end rimeligt, at det offentlige betaler Sagsomkostningerne.

Det er altsaa, hvad man hidtil har faaet ud af Loven, hvad Smedene angaar. For mig indeholder dette ikke nogen Art af Opfordring til at fortsætte, og det Eksempel, der var tilbage til mig, bruger jeg som en Motivering for det Standpunkt, der er vort, og anbefaler at opheve Loven.

Derimod vil jeg gerne med Hensyn til det principielle Spørgsmaal om Organisationernes Magtomraade — ingen kan jo nægte, at dette med Rette rejses i det moderne komplicerede Samfund — sige, at det bør Lovgivningsmagten have sin Opmærksomhed henvendt paa, og jeg skal i saa Henseende gøre opmærksom paa, hvad for saa vidt det ærede Medlem Hr. Hendriksen allerede har været saa elskværdig at gøre — jeg ved ikke, om det var elskværdigt ment, men det faldt i hvert Fald elskværdigt ud —, at det allerede gennem den højtærede Udenrigsministers tidligere Ordførerskab paa vort Partis Vegne er udtrykt som vor Opfattelse, at det, som nu tiltrængtes, var en rolig og lidenskabsløs Undersøgelse af de Faktorer i vort Samfundsliv, som gennem deres Arbejde har Kendskab til og Føling med de Forhold, det her drejer sig om.

Vi har jo ogsaa tidligere stillet et Forslag i den Retning, og vi havde den Tilfredshed, at det store Arbejderparti stemte for det. Jeg retter nu den Henstilling til den